

смъртта на единия непрѣмѣнно причинява смъртъ и на другия.

Веднажъ убили дива гълъбица. Мжжиятъ отлетѣлъ въ лѣса, но като видѣлъ, че гълъбицата вече не лети слѣдъ него, върналъ се и цѣли часове гугуцалъ надъ нея.

Има маймуни, които, поради веселия имъ нравъ, сж наречени играчки. Тѣ живѣятъ на *общества*. Случи ли се нѣкоя отъ тѣхъ да заболѣе, всички другари довтасватъ при нея и непрѣкъснато се стараятъ да ѝ помогнатъ.

За други маймуни, наречени *церкопитеки*, Бремъ разказва такъвъ случай :

Единъ церкопитекъ много се привързалъ къмъ една малка маймунка. Тази малка маймунка е била отъ друга порода маймуни. Но, не щѣшъ ли, маймунката умрѣла. Церкопитекътъ всѣкакъ се старалъ да съживи любимата си умрѣла маймунка. И като видѣлъ, че всичкитѣ му усилия останали безполезни, той съ тжжни оплаквания огласилъ цѣлата околностъ. Сърдечната скърбъ, завършва Бремъ, му придавала нѣщо високо, благородно : пжтешественицитѣ били дълбоко трогнати отъ нея.

Любовта е развита даже и у тѣзи маймуни, за които се знае, че сж отъ породата на жестокитѣ. Песоглавцитѣ (кучеглавитѣ маймуни), напимѣръ, страстно любятъ своитѣ по-малки събратя, за които поставятъ и стража въ звѣрилницата си. Понѣкога голѣмитѣ маймуни твърдѣ недружелюбно се отнасятъ съ малкитѣ слабички маймуни и, за да запазятъ по-добрѣ слабикиитѣ, турятъ за стражари въ една обща за малкитѣ клѣтка нѣколко песоглави маймуни; слѣдъ това вече малкитѣ квартиранти свободно могатъ да бждатъ оставени съ голѣмитѣ въ една клѣтка : кучеглавитѣ маймуни нѣма да допуснатъ никаква свада.

Въ кралската звѣрилница въ Лондонъ се намиралъ единъ много голѣмъ лъвъ. Но мжката на могщия пустиненъ царъ била много гелѣма отъ саможивството му въ клѣтката. И тази мжка отъ день на день се увеличавала все повече и повече. Единъ день му хвърлили за храна едно малко кученце; левътъ, за удивление на всички, не го разкъсалъ, а започналъ да го дѹши. Той